

संस्कृत - काशी

धर्म

नं ९

नंबर = ३

कर्माविषय



धर्मशास्त्र

①



राजमहाराज

(2)

कायस्थ

१

प्रभो।

श्रीगणेशाय नमः॥ न त्वाभीर किं शो रं चो रं वि द्यु द्ध तो प्य भिर व्या याः॥ कायस्थ धर्मदी
पं गा गा भट्ट स्त नो ति ली ला तः॥ १॥ अथ पुण्या ह वा च नं। कर्म संक ल्मो त्तरं गणे श पू ज नं
पुण्या ह वा च नं मा तृ का पू ज नं नां दी श्रा क् च करि ष्ये इति संक ल्म्य। हे हे रं ब त्व मे वै हि अं
बि का त्र्यं ब का त्म ज। सि धि बु द्धि यु त अक्ष स र्व लो क धि तः प्र भो। ना ग स्य ना ग हा र त्वं ग ण ना
थ च तु र्भु ज। भू षि तः स्वा यु धै र्द्वैः पा तं कु रा पर स्व धैः। आ वा ह या मि पू जा र्थ रिक्षा र्थ
च म म क्कै तौ॥ इ हा ग त्य गृ हा ण त्वं पू जां रक्ष त्वं क तुं। इ त्या वा ह्य। आ स न पा द्या ध्या च म
नी य स्ना न व स्त्र य शो प वी त गं ध पु ष्य धू प दी प न वे द्य फ ल तां बू ल द क्षि णा प्र द क्षि णा योः
षो ड शो प चा रैः सं पू ज्म पा त्रं स फ ल म धा मा दाय। रक्ष रक्ष ग णा ध्य रक्ष रक्ष त्रै लो क रक्ष
क। भ क्ता ग्ना म भ यं क र्ता त्रा ता भ व भ वा र्ण वा त्। द्वै मा तु ररू पा सिं धो षा ण मा तु रा य ज प्र
भो। वर द स्त्वं वरं दे हि वां छि तं वां छि ता र्थ द। अ ने न फ ल दा ने न फ ल दो मे भ व प्र भो इ त्य र्घ्यं द
त्वा। प्रार्थ ये तू। वि द्म श्च रा य वर दा य सु रा धि पा य लं बो द रा य स क ला य ज ग दि ता य। ना

ह्य

शाम्ना
१

(2A)

गाननायसितसर्पविभूषिताय गौरीसुताय गणनाथनमोनमस्ते । भक्तार्तिनाशन
पराय गणेश्वराय सर्वेश्वराय शुभदाय सुरेश्वराय । विद्याधराय विकटाय च कामनाय
भक्तप्रसन्नवरदाय नमोनमस्ते । नमस्ते ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः । नमस्ते रुद्र
रूपाय कैरिरूपाय ते नमः । वक्रतुंड महाकायेति प्रार्थयेत् । ततः पुण्याहवाचं
नं कुर्यात् । यथा । स्वपुत्रतः प्रसूयितरयराक्षसं नृपस्य बाधान्पराशरोरुपरि दक्षिणोत्त
रयोः सुवर्णं रजतताम्रमृन्मयान्यतमसं च पांमनो हरमलंकृतं कृत्वा दक्षिणोत्तरतो
भूमिं स्पृशेत् । जगदाश्रय भूतलं सर्वपापमदा सदा । कर्मणिषु सदा श्रेष्ठे भूमिदेवि
नमोऽस्तुते । आषाढ्यौ यज्ञियाः पुण्या जीवनामादिकारणं । तस्मादासां प्रकिरणात् स
तु कामाः सदा मम । धान्यराशी कृत्वा । कलशं स्थापयित्वा जलं पूरयेत् । गंगे च
देवानाममृताधारस्तमिह स्थापयाम्यहं । कलशं स्थापयित्वा जलं पूरयेत् । गंगे च
यसु मेवेति । चंदनागरुकं कलशं लूरीकुंकुमप्रभृतीनि च । सुगंधिपुण्यद्रव्याणि गंधा

कायस्थः

२

११

र्थं प्रक्षिपाम्यहं । गंधं । कांडे कांडे धिरोहंति अजरा चामृता सदा । तस्मादस्याः प्ररोहेण
 भूया समजरः सदा । ह्रवा । अश्वत्थ नूतनं वंषादिपल्लवानि मिताः सुरैः । पवित्राः पुण्य
 माजस्तान् कुंभे स्मिन् प्रक्षिपाम्यहं । पंचपल्लवम् । अश्वस्थानाद्भजस्थानाद्दुर्लभा कास्तं
 गमास्तदा ॥ १ ॥ मृत्तिकाः पंचपुण्याश्च सर्वकामप्रभावहाः । मृत्तिकाः । वज्रवैद्यमणि
 क्यनीलकं पुष्करागकं । ख्यातानि पंचरत्नानि कुंभे स्मिन् प्रक्षिपाम्यहं । पंचरत्नानि । शर
 ण्यं सर्वलोकामां लुजाया रक्षणं परं । सुवर्णं वस्त्रधातुं मतः शान्तिप्रयच्छमे । इति वस्त्र
 णकं वेषयित्वा । इदं फलमिति फलं । पूजया सदा पूर्णं सर्वेषां कामपूरणं । सर्वकर्मप्र
 सिध्यर्थं कुंभे स्मिन् प्रक्षिपाम्यहं । पूर्णं । ॥ १ ॥ शरहस्तं च वरुणमर्णसापतिमीश्वरं । आ
 वाहयामि ते स्मिन् पूजयं प्रतिगृह्यतां । वरुणमावाह्यं संपूज्य । कलशस्य मुखे त्य
 क्षतां क्षिपेत् । मातृपितृभ्यां । इष्टदेवताभ्यां नम इति नत्वा । अवनिक्लृप्तं संतु । दीर्घानां
 रक्तं । अपां मध्ये स्थितो ब्रह्मा अपां मध्ये प्रजापतिः । अपां मध्ये स्थिता देवा शिवा अपा
 भवंतु नः । त्रिवा आपः संतु । लक्ष्मीर्वसति पुण्येषु लक्ष्मीर्वसति पुष्करे । लक्ष्मीर्वसत्स

राम

२

दासोमे सोम नस्यं सदा स्तु नः । सौमनस्यमस्तु । अक्षतं चारिष्टं चास्तु । दीर्घमायुः शो-
 तिः पुष्टिस्तुष्टिश्चास्तु । गंधाः पांतु सुमंगल्यं चास्तु । अक्ष० स्तु । पुण्या० स्तु । तांबु० स्तु ।
 दक्षि० स्तु । चत्वारो विप्राश्च गंधादिभिः संपूज्य । यंकुं वास० प्रवर्तते । तमहं नत्वा भवति
 रनुज्ञातः पुण्यं पुण्याहं वा च धि म्ये । वा न्यता मि ति ब्रूयुः । मा विघ्नं मा च मे पापं मा संतु
 परिपंथिनः । सौम्या भवुं तु सुखिनः सर्वलोकाः सुखावहाः । इति कर्ता वदेत् । विप्रास्त
 थास्त्यत्युक्त्वा । करोतु स्वस्तिते ब्रह्मा स्वस्ति चापि द्विजातयः । सरीसृपाश्च ये श्रेष्ठा
 स्तेभ्यस्तस्वस्ति सर्वदा । यथातिर्न ह्यश्वश्च धुंधुमारा भगीरथः । तुभ्यं राजर्षयः सर्वे
 स्वस्ति कुर्वंति नित्यशः । स्वस्तिते स्तु । द्विपादेभ्यश्च तुष्ट्या देभ्य एव च । स्वस्यश्वादिग
 वेभ्यश्च सर्वेभ्यः स्वस्तिते सदा । स्याहा स्वधाशानी चैव स्वस्ति कुर्वंतु ते सदा । लक्ष्मी
 ररुंधती चैव कुरुतां स्वस्तिते सदा । असितो देवलश्चैव विश्वामित्रस्तथांगिराः । वसि
 षः कश्यपश्चैव स्वस्ति कुर्वंतु ते सदा । धाता विधाता लोके शो दिशश्चापि दिगीश्वराः । स्व

④

गागाभ.

三

शिवा.

स्तितेद्यप्रयच्छंतु कार्तिके यश्च षष्ठ्यमुखः । विवस्वान् भगवान् स्वस्तिकरो तु तव सर्वशः ॥ दि
ग्गजाश्चैव चत्वारः क्षितिश्च गगनं ग्रहाः । अधस्ताद्वरणीयोक्तं नागाधारयते सदा ।
शेषश्च पन्नगश्चेष्टः स्वस्तितुभ्यं प्रयच्छतु । इति ब्रूयुः । प्रसीदंतु भवंतः प्रसन्नास्मइत्यु
क्ते । कुंभाज्जलं पातयन् न्यदेत् । शांतिरिस्तु । पु० तु० वृ० अ० आ० । आरोग्य० शिवंक० ।
क० ध० । धनधा० इष्टसं० अरि० । यथा० यथे० उत्त० उत्तरो० उ० तां । तिथि० स्ता० तिथि० तां ।
दूर्गापां० । अभिषु० । ईशपु० । ब्रह्मपुं० । वशि० । अरु० । ब्रह्म० श्रीस० । श्रद्धा० भग० । भग० तु० । म० रू० ।
भगवंतो० । भगवांस्त्वा० । हरी० । सर्वादि० । हलाब्र० । ताः० । हाता० । रात्रवः० । शाम्यं० । शाम्यं० । शा० ।
शुभा० शिवाजा० । शिवाक्र० । शिवाअ० । शिरा० । शिवाब० । शिवाजति० । शुकांगार० । भग० । भ
ग० । भगवान्त्वामीमहासेनः प्रीयतां । पुण्या० हकालान्याचयिष्ये । वाच्यतां । ब्राह्मपुण्या
महर्षच्च सृष्ट्युत्पादनकारकं । वेदवृक्षाद्भवन्त्येतत्पुण्याहं ब्रुवंतु नः । दीयंते यज्ञदाना
नि पूज्यं ते च द्विजातयः । दृश्यंते यत्र मांगल्यं तत्पुण्याहं सदा स्तमे । मह्यं सहकु० अस्य
कर्मणः पुण्याहं भवंतो ब्रुवंतु । स्वस्तियुण्याहमिति ब्रूयुः । एवंविः । स्वस्तियावविना

रायू

3

शाखापुण्याकल्याणवृद्धिदा। विनाय प्रीयतां नित्यं तां स्वस्तिं भो ब्रुवंतु नः। मह्यमि-
 अस्य कर्मणो मम गृहे स्वस्ति भवंतो ब्रुवंतु। आयुष्मते स्वस्ति। ते विप्राश्च युः। सांगं स्य तु
 या वृद्धिर्महा लक्ष्यादिभिः कृता। संपूर्णं चैव चंद्रेयातामृद्धिं भो ब्रुवंतु नः। मह्यमिति अ-
 स्य कर्मणः वृद्धिं भवंतो ब्रुवंतु। ऋध्यतामिति त्रिः। पृथिव्यामुत्पत्त्या या तु यत्कल्याणं पुरा
 कृतं। ऋषिभिः सिद्धं गंधर्वैस्तत्कल्याणं ब्रुवंतु नः। मह्यमिति। अस्य कर्मणो मम गृहे कल्या-
 णं भवंतो ब्रुवंतु। कल्याणमिति ब्रूयुः। एवं नित्यं तः। क्षीरोदधिसमुद्रतामथ्यमाने महाद-
 धौ। विष्टोऽथैव प्रियानित्यं तां प्रिये भो ब्रुवंतु नः। मह्यमिति। अस्य कर्मणा श्रीरस्त्विति
 भवंतो ब्रुवंतु। अस्तु श्रीरिति विप्राः। ततो वर्षं तं पूर्णमस्तु। श्रीवं कर्मास्तु। वंशाभिवृ-
 द्धिरस्तु। प्रजापतिः प्रीयतां। ततः उत्तरं कलशं दत्तं। शक्रादयो वास्तु देवतामिति मंत्रं
 वदेत्। ततः स्ववामे पत्नीमभिषेकार्थं सुपवेशयेत्। ततः आश्विर्वा देऽभिषेके च पत्नी
 चोत्तरतो विरोत्। अततः अग्निः पल्लवहर्वादिभिः। उदङ्मुखं विप्रा अभिषिच्य मुस्ति

(5)

गा. भ.
४

श्रुतः। तत्र मंत्राः॥ सुरास्त्वा०। वासुदे०॥१॥ प्रद्यु०। आखं०॥२॥ वरुणः०। ब्रह्मणा०।३॥ की
 र्तिर्ल०। बुद्धिर्ल०। एतास्त्वा०। आदित्यश्रं०। ग्रहास्त्वा०। देवदानव०। ऋषयो मु०। देव
 पत्न्यो०। अस्त्राणि०। औषधा०। सरितः सा०। एतास्त्वा०। अमृताभिषेकोक्त॥ ततः पी
 ठेपरिवस्त्रं निधाय तदुपरितंदुलपूजां कृत्वा। उदकसंस्थामातृकारावाह्य। तत्र मंत्राः॥
 हिमाद्रितनयां देवीं वरदां भैरवप्रियां। लंबोदरप्यजननीं गौरीमावाहयाम्यहं।१॥ पद्मा
 भां पद्मवदनां पद्मनाभोरसि स्थितां। जगन्मियां पद्मवासां पद्माभा०।२॥ दिव्यरूपां विशा
 लाक्ष्मीं भुवि कुंडलधारिणीं। रत्नमुक्तासुलंकारां शशीमा०।३॥ विश्वस्मिन् भूखिद्यमानां
 जरां निर्जरसेवितां। बुद्धिप्रबोधिनीं सौम्यां मेधाभा०।४॥ जगत्सृष्टिकरीं धात्रीं देवीं प्रणव
 मातृकां। देवगर्भाज्ञानमयीं सावित्रीं स्थापयाम्यहं।५॥ सर्वास्त्रधारिणीं देवीं सर्वाभरण
 भूषितां। सर्वदेवनुतां ध्यातां विजयां स्था०।६॥ सुरारिमथनीं देवीं देवानामभयप्रदां त्रै
 लोकावंदितां देवीं जयामा०।७॥ मयूरवाहिनां देवीं शक्तिरवद्रुधनुर्धरां। आवाहयेद्देव

राम
४

५३

सेनां तारका सुरमर्दिनी। ८१ हविर्गृहीत्वा सततं देवेभ्यो या प्रयच्छति। तां दिव्यरूपां परमां
स्वाहामा० ८२ अग्निष्वा नृपितृभ्यो वैकव्यार्थसाप्रतिष्ठिता। पितृन्संतोषयेद्देवी स्वधा
मा० ८३ रक्षंति सततं यस्माज्जगत्क्षयवरजंगमं। अचिंत्यशक्तिरूपा स्था मातृरावाहया
म्यहं० ८४ सुरा सुरनरैर्मित्यं पूज्यं तेयाः सुखावहाः। भक्तिभावेन तालोके र्मातृरावा० ८५
सुखहर्षकरी धात्री भक्तानामभयप्रदा। हपो सुखस्य कर्मलां धृतिमा० ८६ पोषयंती ज
गत्सर्वस्वदेहप्रभवैर्नरैः। शाकैरनैः फलैर्मृत्तैः पुष्टिमा० ८७ पट्टनेन गंगेयामे विपिने पर्व
ते ग्रहे। नाना जातिकुलेशानी तुष्टिमा० ८८ हस्त रूपा प्रसंन्या गौरांगी वेदपारगा। चतु
र्मुखप्रियां देवीं ब्राह्मीमावा० ८९ मयूरनाभं देवीं षण्मुखां रुणलोचनां। तारका सुरसं
हंती कौमारी स्थापया० ९० नीलांगी गरुडाक्षं पीतवस्त्रांबरा न्वितां। आव ऊ मुकुटां
देवीं वैष्णवीं स्था० ९१ हिरण्याक्षस्य मथनीं दंष्ट्रोत्थं वसुंधरां। क्षोभितां शेषपाता
लांबरां हीं स्था० ९२ ऐरावतसमारुतं कुलिशा मुधरां जितां। सहस्रनयनां देवीं इंद्रा
णीं स्था० ९३ रक्तबीजवधोद्विक्तां महाबलपराक्रमां। चंडमुंडप्रमथिनीं चामुंडां स्था० ९४

(6)

गा.भ.

५

मातृणां पुरतोऽस्तुष्टः सदा रविलतिबालवत् । सर्वदुष्टहरं क्षेत्रपालं तं स्थापय ॥ २२ ॥ एवमावा-
ह्यताः सर्वाः पूजयित्वा विशेषतः । नैवेद्यादिबलिं दत्त्वा दीपान् प्रज्वाल्य सर्वतः ॥ २३ ॥ ॥
ततो नां दीभ्राह्मं कुर्यात् । तद्यथा । सत्यं बसु संज्ञका विंश्वेदेवा नां दीमुखः इदं कः पाद्यं नम-
म इयं च हृदिः । मातृपि० । पितृपि० । माताम० । पुनः सत्यं व० मुखं एतदासनं गंधाद्युप-
चारकं न्यनं स्वाहानमम इयं च हृदिः । मातृपि० । पितृपि० । माताम० । पुनः सत्यं व० युग्म-
ब्राह्मणभोजनपर्याप्तमामां नं स्वाहानमम इयं च हृदिः । मातृपि० । पितृपि० । माताम० ।
कृतस्य नां दीभ्राह्म सांगता सिध्यथं । इति मन्त्रकं तं निष्क्रयी भूतं इदं दक्षिणात्वेन स्वा-
हानमम इयं च हृदिः । मातापितृमही च० । पितापि० । माताम० । एतेभ० । अनेन नां दी-
भ्राह्मेन नां दीमुखदेवताः प्रीयतां । मंगलवादिनादिकं कारयेत् ॥ ॥ इति गागाभट्टक-
ते कायस्थधर्मदीपे पुण्याहवाचनदिप्रयोगः ॥ ॥ अथ ग० धानं । मातृवत्कथः । पो-
उशानुमिश्रास्त्रीणां तस्मिन् युग्मासु संविशेत् । ब्रह्मचार्यवर्षणयाद्याश्च तस्त्रस्तवर्ज-
येत् ॥ ॥ अथ दुष्टरजोदशी नशांतिप्रयोगः । कर्ता देशकालौ संकीर्त्य मम पत्न्याः प्रथ-

सम्

५

(6A)

मरजोदर्शने दुष्टनक्षत्रादिस्वचित्सकलारिष्टनिरसनार्थं शौनकोक्तां शांतिं करिष्ये इ
ति संकल्प्य। गणेशपूजादिनां दीक्षा आचार्यब्रह्मर्षिजो वृणुयात्। ऋत्विजश्च त्वारः।
तत आचार्यः सर्षपाब्धिकीर्यभूमिं संशोक्ष्य। स्त्रुण्डिलस्य पुरतः कलशत्रयं स्थापयेत्।
भूमिं स्पृष्ट्वा शोणप्रमाणं व्रीहीं निक्षिप्य राशित्रयं कृत्वा मध्यराशौ दक्षिणे चोत्तरे च
कलशत्रयं स्थापयेत्। पूर्णपात्रं निधानां ते मध्यसकलशो भुवनेश्वरी प्रतिमां दक्षिणे इंद्रा
णी प्रतिमा मुत्तरे चेंद्रप्रतिमां संपूज्य स्त्रुण्डिले पि प्रतिष्ठाप्य ग्रहपीठं संपूज्यान्वा दध्यात्।
चक्षुषी आर्ज्ये तेत्यंते। अत्र प्रधानं। अतस्त्वमग्निः अष्टाष्ट संख्या काभिः अधिदेवता
द्याः एकैकया समिधा हुत्वा। भुवनेश्वरीमिश्राणी मिदं च अष्टशताष्टाविंशति संख्या
काभिः हवर्तितं लमिश्रगोधूमाक्षताहुतं मिखावसंख्या काभिर्यक्ष्ये। शेषेण स्विष्टकृत
मित्यादि प्रणीतानि नयनांते आर्ज्यं संस्कारादिश्च माधानाद्याधारचतुर्होमांते यजमा
नः इदमुपकल्मि तं शमी हवर्तितं लमिश्रगोधूमघृतद्रव्यं याया देवता रक्षाभ्यस्ताभ्यसं
प्रददे नममेति त्वजेत्। ततः स्वाहांतैर्नमो तैर्वा नाममंत्रैर्जुहुयुः। तत आचार्यः स्विष्टकृ

(7)

गा.भ. तादिप्रायश्चित्तहोमांतेदिक्पालेभ्योऽग्नेभ्यो भुवनेश्वर्यादिभ्यश्च सदीपान् माषभक्त
६ बलिं नाममंत्रैः समर्पयेत् । क्षेत्रपालबलिंदत्वा कलशोदकैः सपत्नीकंधृतनववस्त्रं य
जमानं सुरास्वामित्यादिमंत्रैरभिषिंचेत् । ऋत्विजश्चाभिषिंचेत्तुः । ततः स्नातो यजमानो
आचार्याय गां ब्रह्मणे वृषं ऋत्विग्भ्यः परितोषिकं दक्षिणां दत्वा । आवाहितदेवताः संपू
ज्य तानग्निं संपूज्य विष्टुज्यभूयसीं संकलय कर्मेभ्यश्च रार्पणं कुर्यात् ॥ ॥ इति दुष्टरजोद
र्शनशान्तिप्रयोगः ॥ ॥ अथ गर्भाधानप्रयोगः ॥ ॥ कर्तृदेशकालौ संकीर्त्य अस्यामम
भार्यायाः प्रति० अस्यां जनिष्यमाणं सर्वं गर्भापायी जगर्भसमुद्भवैर्नो निबर्हणद्वारा श्री
परमेश्वरप्रीत्यर्थं गर्भाधानं करिष्ये । तदगस्त्याविहितं गणेशपूजनं पुण्याहवाचनं मातृ
कापूजनं तांदीश्राद्धानि कृत्वा लंकृतो नववस्त्ररत्नाश्वगंधारसंभार्यादक्षिणा सावि
त्रिसेवयेत् । तत्र मंत्रः । विश्वावसो महाभाग मनसा त्वास्तवीमहि । उदीर्घयोनिमिच्छंति
पत्यां संसृजमिच्छति । नीराजितसूर्यं नमस्कुर्यात् । ततो रात्रौ रात्र्यां विष्टुवे नम इति एवं राम
त्वष्ट्रे प्रजापतये नम इति धात्रे । सिनीवाले नमः । सरस्वत्यै नमः । अश्विभ्यां नमः । पर्जन्ये ६

(७९)

न्यायनमइति योनिमभिष्टयस्त्रियंसकृद्रत्नाः कृतौ स्नायात्। स्त्रियां न स्नानं। अनृ
तौ भूत्रवसौ चामने॥ ॥ इति गर्भाधानं ॥ अथ पुंसवनं॥ ॥ द्वितीये तृतीये चतुर्थे वा
मासि पुंनक्षत्रे कर्ता भियंगं कृत्वा देशकालौ स्मृत्वा स्याममभार्यायां जनिष्यमाणगर्भस्य
पुरुषतो सिध्यर्थं बीजगर्भसमुद्भवैर्नो निबर्हणार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं पुंसवनं करि
ष्ये। गणेशपूजापुण्याहवाचनमातृकापूजनं नांदीश्राद्धं नि कृत्वा समानवर्णवत्सा
या गोर्दधिपत्यादक्षिणपाणौ दत्त्वा मध्ये यामं यं बाह्वं यं दक्षौ माघौ पार्श्वयोर्दत्त्वा किंपिब
सीति त्रिःपृष्ठं पुंसवनं पुंसवनमिति नि कृत्वा सा प्राश्नीयात्। अथाश्वलायनेन संस्का
रमध्ये गणितमनवलोभनं। तत्पुंसवनेन संस्कारं वकार्यं। बीजगर्भसमुद्भवैर्नो निबर्हणा
र्थे इति संकल्पः। गणेशपूजा नांदीश्राद्धं तद्द्वारसभा र्यापादक्षिणनासापुटेन अ
ग्रेन नमः प्रजापतये नम इति सिंचेत्॥ ॥ इत्यनवलोभनं॥ ॥ अथ सीमंतः॥ ॥
चतुर्थे षष्ठेऽष्टमे वा मासि पुंनक्षत्रे कर्ता देशकालौ संकीर्त्य ममास्यां भार्यायां जनि

(४)

गा.भ. ७
पथमाणसर्वगर्भाणां बीजगर्भसमुद्भवै नो निबर्हणद्वारा प्रतिगर्भसंस्कारातिशया
थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सीमंतोन्नयनं करिष्ये। तदंगतया गणेशपूजापुण्याहवा
चनमातृकापूजा नां दीश्राद्धानि कृत्वा लंकं तोनववस्त्रधरस्त्रिःश्रुक्कुशललीकुशाच
ययुतां उदुंबरफलगच्छयुतामा ततो नीराज्यतदं चले फललङ्कादिदत्त्वा विप्रे
भ्यो दृशामान्ना निदक्षिणां च दद्यात्। नारदन विप्रक्षत्रियभ्योः कुर्याद्दिवासीमंतकर्मसु।
वेद्यस्य चैतद्दृष्ट्वा दिवानेष्ट्यंतिके च नमस्कृत्य। इति सीमंतः॥ अथ जातकर्म॥ ॥ पृ
थ्वी चंद्रोदये कार्त्तिके तिनिः। प्रादुर्भावे पुनरपि मोक्षं दसूर्य ग्रहे तथा। स्नात्वा नंतरमा
त्मीयपितृश्राद्धेन बर्तयेत्। कुमारं जातं नाभिके हात्वा कृपितासचैलं स्नानं कृत्वा देश
कालौ संकीर्त्या स्य कुमारस्य गर्भांबुधानं जीनितदोषपरिहारार्थं बीजगर्भसमुद्भवै
नो निबर्हणद्वारा बलायुर्वर्गे भित्ति अथ श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं जातकर्म करिष्ये। इति राम
संकल्प्य। गणेशपूजापुण्याहवाचनमातृकापूजनं हे स्नानां दीश्राद्धं च कृत्वा असमं आ ७

(8A)

ज्यमधुनीहे स्नाधर्षयित्वा हे स्नाप्राशयित्वा सुवर्णकर्णयोर्निधाय देवाय सवित्रे नमः । स
रस्वत्यै नमः । इत्युक्त्वा सावमि मृश्यं द्राय नम इति विप्रान्यूजयेत् ॥ इति जातकर्म ॥ ॥
अथ षष्ठी पूजा ॥ ॥ मिताक्षरायां मार्कण्डेयः । रक्षणीया तथा षष्ठी निज्ञातत्र विशेषतः ।
रात्रौ जागरणं कार्यं जन्मदानं तथा बलिं । पुरुषाः रास्त्रहस्ताश्च नृत्यगीतैश्च योषितः ।
रात्रौ जागरणं कुर्युर्दशम्यां चैव सूतकं । आषाढः मृत्तिका वा स निलया जन्मदानाम् दे
वताः । तासां यागनिमित्तं तु भुङ्क्तिर्जन्मनिकीर्तितः । प्रथमे दिवसे षष्ठे दशमे चैव सर्व
दा । त्रिष्टेतेषु न कुर्वीत सूतकं पुत्रे जन्मनि । अपरार्के ब्राह्मे । कन्याश्च तस्मै राकाया
वात घ्नी चैव सर्वदा । क्रीडनार्था यवाला नो यवी च श्रीभुरक्षिणी । खड्गे तु यजनीया चै
वैश्वेत्रात्यैर्द्विजतिभिः । राकानुमतिः सिनीवाली कुहूरिति च तस्त्रः कन्या इत्यर्थः ॥
पितादेशाकाले स्मृत्या ममास्यद्विप्रोः सर्वारिषां त्याज्यायुरारोग्यसिद्धर्थे गणे
शपूजा जन्मदा जीवन्तिका राकादीनां पूजनं करिष्ये । कलशं संस्थाप्य तत्र पूर्णपा
त्रे वस्त्रोपरि गणेशं जन्मदां जीवन्तिकां स्कंदराकां अनुमतिं सिनीवाली कुहू बालघ्नी

९

गा.भ.
८

च प्रतिमा स्थावा ह्य। षष्ठि देवितमस्तु भ्यं स्तुति काग्रहशायिनि। पूजितासि परं भक्त्या
सबालं रक्षमातरं। खड्गे शिशुरक्षणी कुड्यलिखितं षष्ठीचा वाद्यषोडशोपचारैः संपू
ज्यमा षभक्तो दिवलिंदद्यात्। गोरि पुत्रो मथा। स्कंदः शिशुत्वे रक्षितः पुरा। तथा म
माप्ययं बालः षष्ठिके रक्षतां नमः इति॥ ॥ अथ षष्ठी पूजा ॥ ॥ अथ नामकरणं। मदन
रत्ने ह्यहस्पतिः। द्वादशो दशमे वापि जन्मो तेपि त्रयोदशे। षोडशो विंशतौ चैव द्वाविंशौ वर्ण
तः क्रमात्। नारदीये। स्तुतकांते नाम कर्त्तव्यं। मंस्कृतो द्योतितं। नाम बुभुक्षु बालस्य
मंगलं सुसमाक्षरैः। तत्रैव गार्ग्यं। मासनाम उरोर्नाम दद्याद्बालस्य वैपिता। कृष्टो
। उपेंद्रो ब०। योगीशः०। अत्र मार्गशीर्षे। अत्रादिर्वाक्रम इति मदनरत्ने। नाक्षत्रमपि
नामकार्यं। कुलदेवतानक्षत्रसंबंधी नाम पिता कुर्यात्॥ अथ पितादेशकालौ स्मृत्या
अस्य कुमारस्य बीजगर्भसमुद्भवो निवर्हणद्वारा नाम व्यवहारसिध्यर्थं च नाम क
रणं करिष्ये। गणेशपूजानां दीश्वरानि कृत्वा कांस्यादिपात्रे तंडुलपूर्णे हेम्ना गणेन
नाम ततः कुलदेवतानाम ततो मासनामततो नक्षत्रनामततो व्यवहारिकं। शिवाइत्या

शम्
८

(9A)

दिलिखितानामदेवताः संपूज्यशिशोर्दक्षिणकर्णे अमुकभक्तोसि अमुकोस्तीत्यादि
नामान्पुष्पातिष्ठनरुताजलिकुलदेवतानाम्नामुकनामाभवतः सर्वाग्राहणान्
अभिवाद्यते। आयुष्मान्भवत्वं अमुकनामेति। एवं मासनाम्नाव्यवहारिकेण नाम्ना
इत्यादिवाच्यं। ततः शतदशकाग्रामान्नानेदत्वाविप्रैश्च आशिषोऽगृह्णीयात्॥ इतिना
मकर्म॥ ॥ अथ दोलारोहः॥ पारिजाते बृहस्पतिः। खट्वारोहस्तु कर्तव्योदशमेद्वादशेपि
वा। ज्योतिर्निबन्धे गर्गः। आदोलारायनपुष्पेद्वादशादशमः शुभः। त्रयोदशास्तु कन्या
यानक्षत्रेण विचारणं। करत्रये वैष्णवं। पुष्पदिति द्वये चाश्विनकध्रवेषु। कुर्याच्छि
शूनां नृपतेश्च तद्द्वन्द्वं दोलनं वै सुविमर्शितं॥ इति दोलारोहः॥ ॥ अथान्नप्राशनं॥
मदनरत्ने नारदः। षष्ठ्याध्यष्टमे कार्यं नवमं त्रयोदशमं शुभं। लौगाक्षिः। षष्ठ्यन्नप्राशनं। जा
तेषु वा। विष्णुधर्मसूत्रे। ब्रह्माण्डांकरं विष्णुं चंद्रौ च। दिगीश्वरान्। शुभं दिशश्च संपू
ज्य हुत्वा वनौ तथा क्षतान्। देवतापुरतस्तस्य धाम्युत्संगगतस्य च। अलंकृतस्य द्वा

(10A)

तथा। क्षौरेषमध्यमाः प्रोक्ताः शेषाद्वादशगहिताः। वसिष्ठः। गर्भमातुः कुमारस्य न
कुर्याच्चौलकर्म तु। पंचमासादधः कुर्याच्च दत ऊर्ध्वं न कारयेत्। नारदः। पंचमासादधो
र्ध्वं तु गर्भिण्या मपि कारयेत्। सहोपनीत्या कुर्याच्च तदा दोषो न विद्यते। इदं च नादी
श्राद्धोत्तरमपि मातुरजोदर्शनैः न कार्यः। मातुरंगत्वात्। षष्ठे द्देषोऽशौर्वर्षे विवाहो
तथैव च। अंतर्वत्स्यां च जायायां नैष्यते मुंडनं कृत्वा इति निषेधात्। मुंडनं पुत्रादः। वि
वाह इति मंडनोपलक्षणं। कुले क्रतुः न कारयेत्। अमृता न तु मुंडनं। प्रयोगा निर्गमो न हो
न कुर्यात्संडनत्रयमपि कात्यायनोक्तः। अथ चो ल प्रयोगः। कर्ता देशकालौ स
कार्त्त्या स्य शिशोर्वीज गर्भसमुद्भवौ निवर्हणद्वारा बलायुर्वचो भिद्यर्थं चोला
ख्यं कर्म करिष्ये। तदंगगणपतिपूजा नादी श्राद्धांतं कृत्वा पुनर्देशकालौ स्मृत्वा
करिष्यमाण चो ल होमं कर्तुं स्थित्वा दिकरिष्ये। सम्यग्नामानमग्निं प्रतिष्ठाप्यान्वा
दध्यात्। आधारावाज्येनेत्यंतमुक्त्वा अग्रधानं त्रिरग्निं पवमानं प्रजापतिं अग्निं वायुं



मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com